

BÀY PHÁP LÀM CHO CHÍNH PHÁP ĐƯỢC TĂNG TRƯỞNG VÀ KHÔNG BỊ TỒN HẠI

TẠP CHÍ NGHIÊN CỨU

PHẬT HỌC

CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TRUNG ƯƠNG GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM

ISSN: 2734-9195

Bảy Pháp làm cho Chính pháp được tăng trưởng và không bị tổn hại

Trưởng lão Thích Thông Lạc

Có bảy đức hạnh mà mỗi người ai cũng sống được, vì bảy đức hạnh này giúp cho con người sống được bình an, yên vui mà không ác pháp làm khổ đau. Chúng ta hãy lắng nghe đức Phật dạy bảy pháp:

1- Thích giản dị, không thích sống rờm rà, cầu kỳ.

2- Ưa thích yên lặng, không thích nói nhiều.

3- Ít ngủ nghỉ, không ham ngủ.

4- Không kết bè, kết bạn, không nói những điều vô ích.

5- Không tự khoe khoang trong khi mình thiếu đức.

6- Không kết bạn với những người xấu ác.

7- Thích ở một mình nơi rừng núi thanh vắng”.

(Trưởng A Hàm tập I trang 92)

Đức Phật dạy bảy đức hạnh này rất tuyệt vời, nếu một người thực hiện bảy đức hạnh này thì ngay trong đời này đã tìm thấy sự giải thoát liền không cần phải tu tập pháp nào khác nữa.

Nếu sống với đức hạnh thứ nhất: “Thích giản dị, không thích sống rờm rà, cầu kỳ”. Đó là một lối sống đơn giản, không hao tốn tiền bạc, không rờm rà, ít muốn biết đủ. Đức hạnh rất phù hợp với người tu sĩ Phật giáo.

Nếu sống với đức hạnh thứ hai: “Ưa thích yên lặng, không thích nói nhiều”. Đó là một lối sống trầm lặng, sống độc cư, sống một mình. Đức hạnh này rất phù hợp với con đường tu tập giải thoát của Phật giáo. Nếu sống với đức hạnh thứ ba: “Ít ngủ nghỉ, không ham ngủ”. Đó là lối sống của người thông minh, sáng suốt, minh mẫn, tỉnh giác. Những người có lối sống như vậy là lối sống của người tu sĩ Phật giáo. Nếu sống với đức

hạnh thứ tư: “Không kết bè, kết bạn, không nói những điều vô ích”. Đó là lối sống độc cư phòng hộ sáu căn, lối sống của những bậc chân tu, của những người thoát tục, của những người xuất thế gian.

Nếu sống với đức hạnh thứ năm: “Không tự khoe khoang trong khi mình thiếu đức”. Đó là lối sống khiêm tốn của những bậc Hiền Thánh, người thế gian không thể làm được. Người thế gian hễ làm được những gì thì khoe khoang không hết lời.

Nếu sống với đức hạnh thứ sáu: “Không kết bạn với những người xấu ác”. Người xưa thường nói: “Chọn bạn mà chơi”. Đúng vậy, gần mực thì đen, gần đèn thì sáng. Chơi với những người bạn xấu ác thì sẽ ảnh hưởng xấu và tai tiếng xấu. Đây là một đức hạnh rất cần thiết cho sự giao tiếp với mọi người, trong cuộc sống chung đụng trong gia đình và xã hội.

Nếu sống với đức hạnh thứ bảy: “Thích ở một mình nơi rừng núi thanh vắng”. Đây là đức hạnh của những bậc chân tu hành chân chính sống nơi rừng núi thanh vắng. Bởi tu hành nơi rừng núi thanh vắng thì mới xả tâm ly dục ly ác pháp trọn vẹn.

Tóm lại, người muốn tu hành giải thoát thì phải sống trọn vẹn bảy đức hạnh này. Muốn sống đúng bảy đức hạnh này thì phải tu tập hết sức chớ không phải là lời nói suông, vì nói thì rất dễ nhưng sống được với bảy đức hạnh này là một công trình tu tập. Người ta thường nói đức hạnh nhưng người ta không thể sống với đức hạnh này ngay liền được. Nói thì dễ nhưng làm rất khó. Bởi bảy đức hạnh này đã xác định được sự ly dục ác pháp của một tu sĩ giải thoát, vì thế quý vị nên lưu ý. 🌸

Trưởng lão Thích Thông Lạc
Tạp chí Nghiên cứu Phật học Số tháng 11/2021

Có bảy đức hạnh mà mỗi người ai cũng sống được, vì bảy đức hạnh này giúp cho con người sống được bình an, yên vui mà không ác pháp làm khổ đau. Chúng ta hãy lắng nghe đức Phật dạy bảy pháp:

- 1- Thích giản dị, không thích sống rờm rà, cầu kỳ.
 - 2- Ưa thích yên lặng, không thích nói nhiều.
 - 3- Ít ngủ nghỉ, không ham ngủ.
 - 4- Không kết bè, kết bạn, không nói những điều vô ích.
 - 5- Không tự khoe khoang trong khi mình thiếu đức.
 - 6- Không kết bạn với những người xấu ác.
 - 7- Thích ở một mình nơi rừng núi thanh vắng”.
- (Trường A Hàm tập I trang 92)

Đức Phật dạy bảy đức hạnh này rất tuyệt vời, nếu một người thực hiện bảy đức hạnh này thì ngay trong đời này đã tìm thấy sự giải thoát liền không cần phải tu tập pháp nào khác nữa.

Nếu sống với đức hạnh thứ nhất: **“Thích giản dị, không thích sống rờm rà, cầu kỳ”**. Đó là một lối sống đơn giản, không hao tốn tiền bạc, không rờm rà, ít muốn biết đủ. Đức hạnh rất phù hợp với người tu sĩ Phật giáo.

Nếu sống với đức hạnh thứ hai: **“Ưa thích yên lặng, không thích nói nhiều”**. Đó là một lối sống trầm lặng, sống độc cư, sống một mình. Đức hạnh này rất phù hợp với con đường tu tập giải thoát của Phật giáo. Nếu sống với đức hạnh thứ ba: **“Ít ngủ nghỉ, không ham ngủ”**. Đó là lối sống của người thông minh, sáng suốt, minh mẫn, tỉnh giác. Những người có lối sống như vậy là lối sống của người tu sĩ Phật giáo. Nếu sống với đức hạnh thứ tư: **“Không kết bè, kết bạn, không nói những điều vô ích”**. Đó là lối sống độc cư phòng hộ sáu căn, lối sống của những bậc chân tu, của những người thoát tục, của những người xuất thế gian.

Nếu sống với đức hạnh thứ năm: **“Không tự khoe khoang trong khi mình thiếu đức”**. Đó là lối sống khiêm tốn của những bậc Hiền Thánh, người thế gian không thể làm được. Người thế gian hễ làm được những gì thì khoe khoang không hết lời.

Nếu sống với đức hạnh thứ sáu: **“Không kết bạn với những người xấu ác”**. Người xưa thường nói: **“Chọn bạn mà chơi”**. Đúng vậy, gần mực thì đen, gần đèn thì sáng. Chơi với những

người bạn xấu ác thì sẽ ảnh hưởng xấu và tai tiếng xấu. Đây là một đức hạnh rất cần thiết cho sự giao tiếp với mọi người, trong cuộc sống chung đụng trong gia đình và xã hội.

Nếu sống với đức hạnh thứ bảy: **“Thích ở một mình nơi rừng núi thanh vắng”**. Đây là đức hạnh của những bậc tu hành chân chính sống nơi rừng núi thanh vắng. Bởi tu hành nơi rừng núi thanh vắng thì mới xả tâm ly dục ly ác pháp trọn vẹn.

Tóm lại, người muốn tu hành giải thoát thì phải sống trọn vẹn bảy đức hạnh này. Muốn sống đúng bảy đức hạnh này thì phải tu tập hết sức chớ không phải là lời nói suông, vì nói thì rất dễ nhưng sống được với bảy đức hạnh này là một công trình tu tập. Người ta thường nói đức hạnh nhưng người ta không thể sống với đức hạnh này ngay liền được. Nói thì dễ nhưng làm rất khó. Bởi bảy đức hạnh này đã xác định được sự ly dục ly ác pháp của một tu sĩ giải thoát, vì thế quý vị nên lưu ý.

TẠP CHÍ NGHIÊN CỨU

PHẬT HỌC

CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TRUNG ƯƠNG GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM

ISSN: 2734-9195

TẠP CHÍ NGHIÊN CỨU

PHẬT HỌC

CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TRUNG ƯƠNG GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM

ISSN: 2734-9195

TẠP CHÍ NGHIÊN CỨU

PHẬT HỌC

CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TRUNG ƯƠNG GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM

ISSN: 2734-9195

Bảy Pháp làm cho Chính pháp được tăng trưởng và không bị tổn hại

Trưởng lão Thích Thông Lạc

Có bảy đức hạnh mà mỗi người ai cũng sống được, vì bảy đức hạnh này giúp cho con người sống được bình an, yên vui mà không ác pháp làm khổ đau. Chúng ta hãy lắng nghe đức Phật dạy bảy pháp:

“1- Thích giản dị, không thích sống rờm rà, cầu kỳ.

2- Ưa thích yên lặng, không thích nói nhiều.

3- Ít ngủ nghỉ, không ham ngủ.

4- Không kết bè, kết bạn, không nói những điều vô ích.

5- Không tự khoe khoang trong khi mình thiếu đức.

6- Không kết bạn với những người xấu ác.

7- Thích ở một mình nơi rừng núi thanh vắng”.

(Trưởng A Hàm tập I trang 92)

Đức Phật dạy bảy đức hạnh này rất tuyệt vời, nếu một người thực hiện bảy đức hạnh này thì ngay trong đời này đã tìm thấy sự giải thoát liền không cần phải tu tập pháp nào khác nữa.

Nếu sống với đức hạnh thứ nhất: “Thích giản dị, không thích sống rờm rà, cầu kỳ”. Đó là một lối sống đơn giản, không hao tổn tiền bạc, không rờm rà, ít muốn biết đủ. Đức hạnh rất phù hợp với người tu sĩ Phật giáo.

Nếu sống với đức hạnh thứ hai: “Ưa thích yên lặng, không thích nói nhiều”. Đó là một lối sống trầm lặng, sống độc cư, sống một mình. Đức hạnh này rất phù hợp với con đường tu tập giải thoát của Phật giáo. Nếu sống với đức hạnh thứ ba: “Ít ngủ nghỉ, không ham ngủ”. Đó là lối sống của người thông minh, sáng suốt, minh mẫn, tỉnh giác. Những người có lối sống như vậy là lối sống của người tu sĩ Phật giáo. Nếu sống với đức

hạnh thứ tư: “Không kết bè, kết bạn, không nói những điều vô ích”. Đó là lối sống độc cư phòng hộ sáu căn, lối sống của những bậc chân tu, của những người thoát tục, của những người xuất thế gian.

Nếu sống với đức hạnh thứ năm: “Không tự khoe khoang trong khi mình thiếu đức”. Đó là lối sống khiêm tốn của những bậc Hiền Thánh, người thế gian không thể làm được. Người thế gian hễ làm được những gì thì khoe khoang không hết lời.

Nếu sống với đức hạnh thứ sáu: “Không kết bạn với những người xấu ác”. Người xưa thường nói: “Chọn bạn mà chơi”. Đúng vậy, gần mực thì đen, gần đèn thì sáng. Chơi với những người bạn xấu ác thì sẽ ảnh hưởng xấu và tai tiếng xấu. Đây là một đức hạnh rất cần thiết cho sự giao tiếp với mọi người, trong cuộc sống chung đụng trong gia đình và xã hội.

Nếu sống với đức hạnh thứ bảy: “Thích ở một mình nơi rừng núi thanh vắng”. Đây là đức hạnh của những bậc tu hành chân chính sống nơi rừng núi thanh vắng. Bởi tu hành nơi rừng núi thanh vắng thì mới xả tâm ly dục ly ác pháp trọn vẹn.

Tóm lại, người muốn tu hành giải thoát thì phải sống trọn vẹn bảy đức hạnh này. Muốn sống đúng bảy đức hạnh này thì phải tu tập hết sức chớ không phải là lời nói suông, vì nói thì rất dễ nhưng sống được với bảy đức hạnh này là một công trình tu tập. Người ta thường nói đức hạnh nhưng người ta không thể sống với đức hạnh này ngay liền được. Nói thì dễ nhưng làm rất khó. Bởi bảy đức hạnh này đã xác định được sự ly dục ác pháp của một tu sĩ giải thoát, vì thế quý vị nên lưu ý. 🌸

lão Thích Thông Lạc
Tạp chí Nghiên cứu Phật học Số tháng 11/2021